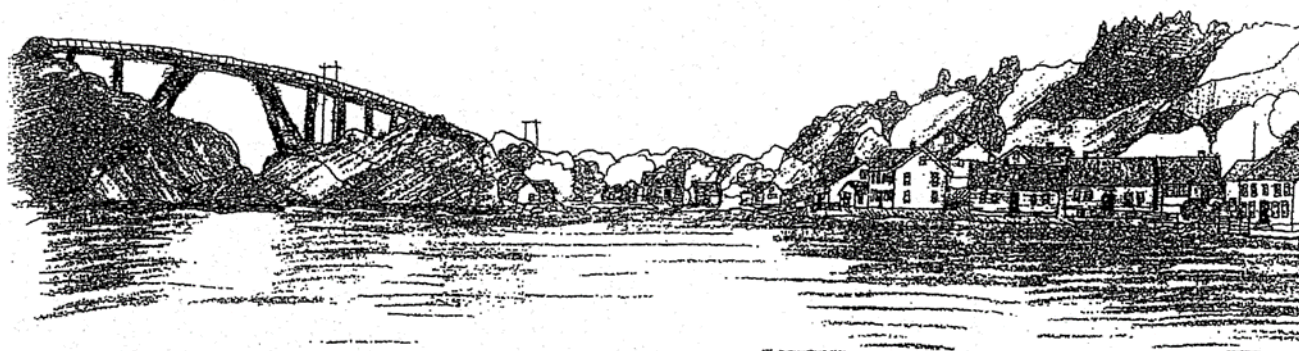

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 3

Sommer/høst 2016

49. årg.

SKJERNØYBROA—REPARASJON

Denne høsten er vi vitne til en omfattende reparasjon av Skjernøybroa.

Fra anbudet som lå ute på nettstedet Doffin: «Arbeidet omfatter betongrehabilitering, overflatebehandling av betong og utskifting av rekkverk på Skjernøysund bru.

Anslåtte mengder for hovedelementer i kontrakten:

- Sprøytemørtling: Ca. 2 606 liter
- Overflatebehandling av betong: Ca. 1 308 m²
- Utskifting av brurekkverk: Ca. 232 m
- Vegrekkverk Ca. 186 m

Frist for ferdigstilling hele kontakten: 31.oktober 2016»

Det norske firmaet Consolvo har spesialisert seg på rehabilitering og vedlikehold av bl.a. broer, kaier, bygninger etc., og de fikk anbudet.

Broa er lysregulert, noe som har vært etterlyst tidligere.

Lysreguleringen fungerer nokså tilfredsstillende; det er ikke mye venting før det blir grønt lys.

Seilingshøyden er redusert fra 19 til 16 meter i rehabiliteringsperioden.

Broa er pent pakket inn i plast, og nå jobbes det med utskifting av betong under broa. Den samme innpakningen gir sterk støy når det blåser, og det er ikke mange dagene uten vind på denne tiden, så vi har medlidenhet med dem som bor/oppholder seg i hus/sommerhus i nærheten.

Forts. neste side

Siste: Under fjerningen av gammel sement under broa og ny sementering er det forbudt for kjøretøy over 7,5 tonn å kjøre over broa — fra mandag 19.september til mandag 3.oktober. Den lille brannbilen er unntatt.

Søpla ble hentet 3 dager forsinket—av samme årsak
Janne

Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK
UTE OG HJEMME -

I redaksjonen:

Evert Knutsen mob: 416 68 949

Janne Knutsen mob: 915 49 971

Rita Dyrstad mob: 415 56 866

Siren Salthaug mob: 954 45 745

Eivind Syvertsen mob: 913 66 994

E-postadresse:

Evert: evert@hotproducts.no

Janne: knutsen.juvik@online.no

Rita: post@rvvingen.no

Siren: siren.salthaug@gmail.com

Eivind: Eivind.Syvertsen@egeland.no

Bankgirokonto: 7877.06.62604

Internettadressen til Skjernøyposten er:

www.skjernoyposten.no

Det har vært svært mange krabbeteiner i sjøen, og kontrollapparatet har vært på plass ved flere anledninger og plukket opp mange ulovlige teiner, som enten mangler merking, ligger grunnere enn 25 mtr. for fritidsfiskere, eller har feil med flukttåpningene.

Makrellen har vært på plass fra tidlig i vår, og fremdeles er det masse makrell for dem som ikke er forsynt for sesongen. Enkelte dager har stimene "stått i kø". Makrellen har hatt en fantastisk positiv utvikling fra nærmest å være utryddingstruet, med nedfiskede stammer både her og der, og til dagens situasjon.

Ålen har stått på den såkalte rødlista i syv år, men nå har fiskerimyndighetene funnet tiden inne til å starte prøvefiske fra neste sesong. Dette dreier seg i første omgang kun om fire fiskere i Agderfylkene som får anledning til å fiske 1500 kg hver. Blir testresultatene positive, vil det sannsynligvis blir ny start for ordinært ålefiske. Flere fiskere har dispensasjon for å fiske leppefisk med ruser, og de melder om store forekomster av ål.

Fisket etter leppefisk har i år vært meget godt, undertegnede har fisket i de syv årene det har vært fisket i vårt område, og med meget bra resultat. I år var det for første gang totalkvote i de enkelte landsdeler, og på Skagerakskysten var denne 4 millioner fisk. Fisket stengte andre september, da var kvoten oppbrukt.

Vi har fått tilsendt noen fine bilder fra reketraleren «Rosenvoll», hvor tre fiskere fra Skjernøy er å finne om bord, Jan Øystein Dyrstad, Nikolai Dyrstad og Trygve Aanensen. Vi hadde med et bilde i forrige nummer, og har nå fått faglig identifikasjon av fisk og skalldyr dere ser på bildet på neste side. Rekefisket har vært bra i hele sommer.

Evert Knutsen

FISKENYTT

Sommeren er over, og det går i skrivende stund raskt mot hummerfiske, som nok vil være i god gjenge før høstnummeret ligger i postkassa.

Hummerfisket er en stor begivenhet for folk langs kysten, og både store og små deltar med stor iver.

Utsiktene for fangst er det ikke godt å si noe om, men for de som har fisket med krabbeteiner har det jo dukket opp en i ny og ne.

Vi ønsker alle god fiskelykke.

Krabber har det vært masse av i hele i sommer, men kvaliteten har vært så som så. På ettersommeren og høsten bedrer gjerne kvaliteten seg.

Kapellet

Sommeren og tidlig høst er en rolig tid når det gjelder aktiviteten på kapellet.

8. juni hadde vi besøk av pensjonister fra Kristiansand Frikirke, som hadde andakt, sang og servering. De var svært imponert over det fine lokalet, og ikke minst at det var nedbetalt på så kort tid.

6. august var det Skjernøydag, denne gang arrangert sammen med Skjernøy Vel. Arrangementet gikk bra, men med noe mindre fremmøtte enn foregående år.

Det økonomiske resultatet ble ca. kr 80 000, som ble fordelt likt på de to arrangørene. Ellers har det vært avholdt to kveldsbibelskoler med kveldsmat, kompekafe med hele 73 deltakere, "ut på tur" med Alf Tore og Arnstein, også med godt frammøte.

17.9 ble det arrangert festmarkering i forbindelse med at nybygget var nedbetalt.

Lise Knutsen

Høstens konfirmanter

4.september ble disse fire flotte ungdommene konfirmert.

Fra venstre: Karoline Eide, Sasja Alexander Austrud, sogneprest i Holum Jan Helge Kristensen, Marthe Skrøve Abrahamsen, Arian Gundersen og undervisningsleder Oddveig Flatebø Olsson.

PORTRETTE

Denne gang er det Anniken Aanensen som er portrettert. Hun forteller:

Jeg er født i Kristiansand 15 mai 1990.

Har bodd på Dyrstad hele oppveksten, men har ikke vært fast bosatt på øya (eller noe annen plass) etter avsluttet videregående i 2009. Jeg er singel.

1990 - 2009: Bodde på Dyrstad

2009 - 2010: På reise rundt Australia, New Zealand, Fiji, (+L.A. i USA)

2010 - 2011: Tilbake på Dyrstad store deler av året (hjem til mamma og pappa for å spare opp litt penger igjen)

Høsten 2011: Første semester av et årsstudium i grunnfag medisin i Fuengirola, Spania.

Våren 2012: Andre semesteret av årsstudiet, som nettstudent, reiste rundt i Asia samtidig som jeg leste. Var da innom Thailand, Vietnam, Malaysia, Singapore, Indonesia og Australia. Tilbake for å ta eksamen og opptaksprøve til medisinstudiet i Martin, Slovakia.

2012-2014: Studerte medisin i Martin, Slovakia.

2014-2015: Reiseår, Kina, Kambodsja (frivillig arbeid på sykehus, tidenes sjokk, og tidenes opplevelse og motivasjon for å fortsette studiet), Thailand, Myanmar, Singapore, Australia, Malaysia, Nepal (frivillig arbeid på sykehus i hovedstaden), Sri Lanka.

2015-2016: Delvis tilbake på Dyrstad, jobbet på sykehjemmet avd. 5, samt hatt et par måneder i Australia. (Sommeren gikk til å sykle fra Nordkapp til Lindesnes).

Nå: Medisinstudent i Kosice, Slovakia; startet akkurat 3. året etter et par år med reising/jobbing sykehjemmet i Mandal, frivillig arbeid på sykehus i Kambodsja og Nepal. Utrolig givende, et stort kultursjokk og ikke minst hovedmotivasjonen til å fortsette studiet.

Har tidligere jobbet på Mandal tilbudssenter, den gang ICA, og Edgars bakeri.

Mitt motto er Lær, lev og opplev!!

Jeg elsker å reise, oppleve nye ting, utvide horisonten min, utfordre meg selv, bli kjent med nye steder og mennesker med ulik bakgrunn og kultur fra meg selv.

Liker frisk luft (men er ingen hardbarket viking og trives best i varmere strøk, under 10 grader faller ikke i smak, og i regnvær blir jeg heller grinete).

Synes det er utrolig befriende med en tur i skog, fjell og mark. En joggetur langs langstrakte strender er ikke heller å forakte.

Har alltid vært veldig glad i dyr, har hatt litt dyr i oppveksten og hadde hest i flere år utenfor huset til mamma og pappa, barndoms/ungdomsdrømmen var å bli veterinær, men jeg endte opp som vegetarianer og medisinstudent i stedet.

Har alltid vært fascinert av og hatt en nysgjerrighet for livet generelt, dyr, mennesker og fysiske fenomener. Har vel alltid vært litt nerdete og likt fag som matte, fysikk og naturfag, som de fleste synes er temmelig kjedelig.. Samt har jeg en stor interesse for fysisk og psykisk helse. Jeg tror nå vel å merke ikke på at problemer kan fikses, men at man kan forebygge samt lære å leve med sine feil uten å la det påvirke livsglede og livskvalitet ytterlig.

Har et håp, drøm og ønske om å bli ferdig med denne utdannelsen, med muligheter for å reise ut til land hvor ressurser og helsevesenet ikke er så sterkt som i Norge.

Det fine med å bo på Skjernøy: Topp 1, helt klart at den er omringet av hav!!

Øya er den perfekte plass for småbarnsfamilier og sommerturister.

Jeg bor jo ikke på øya for øyeblikket, og føler ikke livssituasjonen min hører helt hjemme der..

Men å komme hjem på ferier er alltid koselig.

Forts. neste side

Det jeg savner aller mest når jeg er i Slovakia (et havløst land) er havutsikten og den friske gode sjøluften. Dere som bor på øya, tenker kanskje ikke så mye over det, fordi det alltid er der foran dere. Men jeg kan love at når en i oppveksten har våknet til utsikt over Ryvingen fyr hver morgen, er det virkelig noe som mangler her jeg sitter i en by hvor utsikten min er til et sykehus.

Hver gang jeg er hjemme må jeg alltid opp på Grotevarden og Åksla for å nyte den vakre utsikten. Skjernøy er rett og slett en perle.

Om jeg noen gang vil bosette meg på øya igjen, er uvisst. Men uansett hvor jeg skulle ende opp må det være med havutsikt.

Skjernøy er for meg en familieplass, en plass med fine muligheter for barn. Hvor mye ting har forandret seg fra da jeg var liten er jeg ikke så sikker på. Men jeg ser tilbake på en trygg og god oppvekst, hvor vi som barn hadde mye frihet til å leke utendørs. Det er lite trafikk i forhold til bylivet (det har jo blitt mer de senere årene, men).

Vi lekte også en del på kryss og tvers av aldersgrupper (så sant de eldre barna tillot det)..

Jeg synes det er en rekke aktiviteter og tilbud for de som ønsker å inkludere seg. Synes også at Skjernøy har et godt felleskap, hvor naboer bryr seg om og tar godt vare på hverandre.

Det er noen år siden jeg har vært delaktig i øyas tilbud. Men jeg synes nå det er mye som foregår på en så liten plass. Man kan jo ikke forvente å finne alt på ett sted uansett. Men at det er så mye som funker på øya er til takk for de som ønsker å arrangere noe, samt de som er flinke til å møte tilbudene med positivitet.

Og ikke minst frammøte. For det å opprettholde et slikt felleskap går ikke av seg selv, men avhenger at folk bidrar til et godt miljø.

Som utflyttet øyboer synes jeg ikke jeg har noen rett til å uttale meg om hva som kan bli gjort annerledes, med tanke på at jeg ikke er til stede selv med villighet for å ta tak i noe.

Jeg kan ikke se for meg at det blir en invasjon og ekstrem bebyggelse på øya, men om innbyggertallet skulle fordobles ville det vært synd. Jeg håper øya klarer å bevare sin sjarm, klarer å opprettholde aktiviteter og et godt felleskap hvor folk viser omsorg for hverandre. Håper også den nydelige naturen og sjøluften vil være uforandret.

DEN STILLESTE DAGEN

Et bilde fra onsdag 21 september. En stille nydelig dag av de sjeldne. Vindmåleren vår stod stille.

Å se skjeran og havet ligge heilt blankt - det var bare helt magisk stilt.

Åse-Karin H. Aanensen

KRIGSSEILERNE FRA SKJERNØY- en tragisk død for Petrus Dyrstad

Denne gangen er det Petrus Pedersen Dyrstad jeg vil fortelle om. Han seilte under krigen, men ikke i farvann som hadde krigføring. Petrus var født 1/11-1910—død 8/7-1940. Petrus vokste opp på Dyrstad som nr. 5 i en søskenflokk på 11. Hans ønske var å bli operasanger, da han var født med en god stemme. Eldre mennesker jeg snakket med for noen tiår siden, sa de godt kunne huske når Petrus sang, når de som ungdommer samlet seg til felles hygge. Men hans foreldre likte ikke at han, deres sønn, skulle bli sanger. Det var et vanskelig yrke å leve av den gangen. Så det ble til at han utdannet seg til stuert.

Høsten 1939 drog han til sjøs med Farsundbåten ”Dea” i Brøvigs rederi. Skipet gikk med stykkgoods i farvannene Sør Amerika – Cuba—New York i 1940.

Petrus hadde nettopp vært på besøk hos sin kjære bror Herman og svigerinne Harriet Pedersen, som bodde i New York – Brooklyn. Hans gode kamerat Alv Fulland fra Herad ved Farsund hadde også vært med. Etter Petrus sin tragiske død skrev Alv et brev til Herman og Harriet, og forklarte hva som skjedde med Petrus om bord på ”Dea”. Jeg vil her gjengi en del av det han skrev.

JUCARO - CUBA 13.JULI 1940

Takk for sist vi var sammen, Petrus, du og jeg. Ingen skulle da ha tenkt at din gode bror og min beste venn på ”Dea” er ikke mere, død for et vådeskudd.

Hans ønske ville muligens være at jeg skrev til deg om hendelsen, og for at gjøre ham en siste tjeneste og takke ham gjør jeg det, liksom du sist ydet oss begge husrom og vi var sammen i hjemmelig hygge.

Mandag 8.juli, dagen før vi skulle ankomme til Jucaro, Cuba, drev Petrus og pusset opp messingen i salongen. Fru Urby (kona til kapteinen på ”Dea”) satt ved øvre enden av bordet, og han pusset rundt radioen rett ved andre enden. Han nevnte visst nok i samtalsens løp med fruen, at han ofte måtte pusse sitt salonggevær for det vilde gjerne ruste. Hun må ha kommet til å tenke på sin automatiske pistol, for hun gikk efter den, eller tok den frem, og tok magasinet ut og begynte at pusse på den. Plutselig gikk skuddet i løpet av.

Noe slikt som ”Hva traff jeg?”, spurte hun. ”Jeg fikk det nok jeg”, sa Petrus, og hadde liksom et overbærende ansiktsuttrykk for det galne hun hadde gjort.

Kaptein Urbye kom ut av soveværelset, og da Petrus tok sig til hodet og liksom vilde falle, tok Urbye ham i sine armer og sa ”han besvimer, kom med noen is og isvann”. Han ble lagt på gulvteppet med pute under hodet. Noen sakte stønn og muskeltrekninger kom fra Petrus. Is på pannen eller luktevann kunne intet utrette, vår kjære Petrus sov sin siste store søvn, selv om det så ut som en naturlig søvn og vi hadde vondt for å tro at noe uigjenkaldelig var hendt. Men hjertet slo ikke mer og øinene var lukket, og vi bar ham opp i lugaren på underbroen.

Fruen ble nesten fra sig og besvimte et øyeblikk, og kaptein Urbye vred sig i vaande. Hva skal vi gjøre? Ble det spurt. Kall opp radioen til doktor, ble det sagt. Men hva kunne det nytte i dette tilfelle, intet kunde gjøres, vi var alle like maktesløse overfor det som hadde hendt. Døden inntrådte i løpet av et par minutter, hjertet stoppet opp ved kulen som kom inn under og bakenfor høyre overarm, i eller ved skulderbladet, og den var stoppet i hjertet, viste det seg siden ved doktorundersøkelsen. Det var bare en ganske liten kule, en tanke større enn en salongprojektil – kaliber 25.

Det ble etter på telegrafert til agenten her nede om at ordne med begravelse, og likeså til norsk konsul - Havana, om og ”attend” ved forklaringen. Og med flagget på halv stang gled ”Dea” inn til ankers dagen derpå, tirsdag 9.juli.

Konsulen hadde overlatt det rettslige til de Cubanske myndigheter, og en motorbåt med agent, doktor og de som optok forhøret kom ut til ”Dea”.

De forklarte hvordan det var foregått, kaptein Urbye og fruen, og visstnok mest vekt la de på styrmannens forklaring. 1. maskinisten kom også med en kortere forklaring, alle var like og flere blev ikke avhørt.

«Igrunden var jo vi officerer ikke tilstede akkurat da skuddet falt, men vi kom jo inn like etterpå, jeg ble forresten ikke avhørt, og jeg hadde jo heller ikke sett noe som de andre ikke hadde sett. Da jeg kom inn var jo allerede et par minutter gått, og bare noen muskeltrekninger fortalte at livet ebbet ut. Derfor har jeg jo ikke sett det hele personlig, men har en del av dette fra dem som sto rundt ham i siste stund, da han lukket sine øyner til fredens blund, og døde langt fra heim og sine nærmeste.»

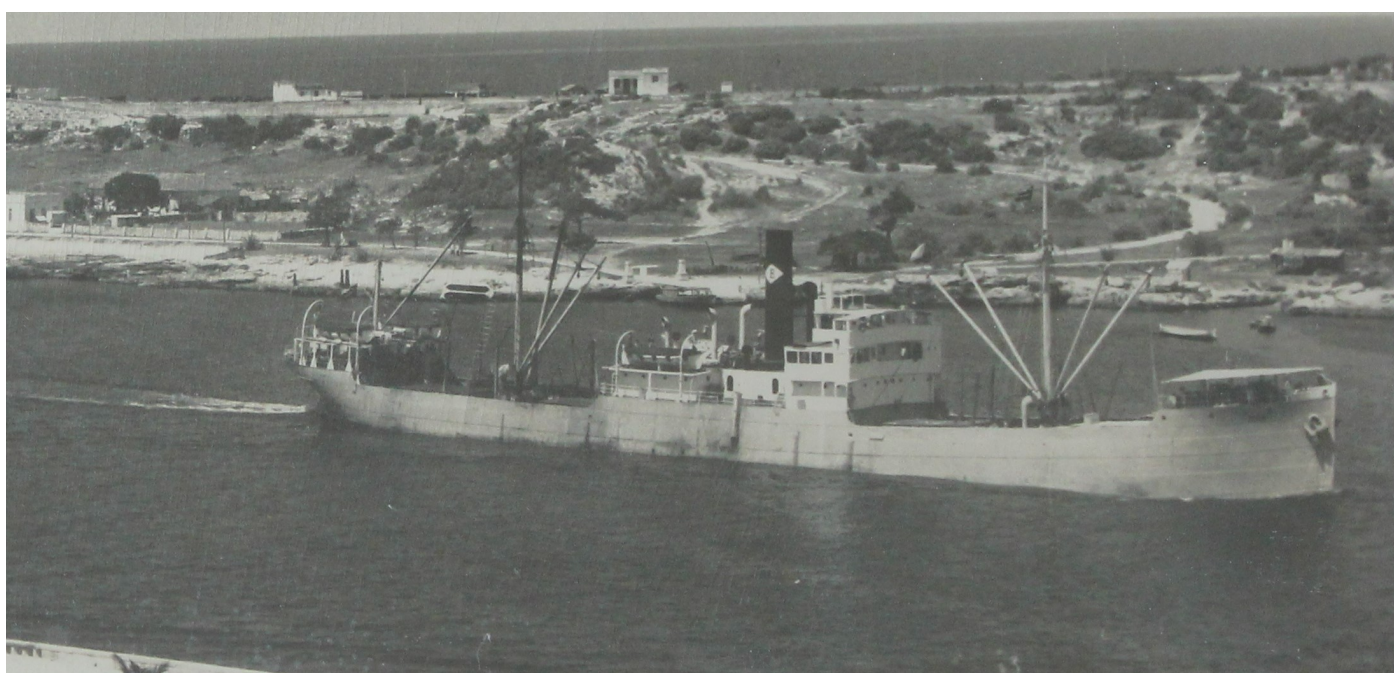
Dette var noe av det Alv Fulland skrev til Petrus' bror Herman Pedersen-New York. Petrus ble begravd på Cuba. Hans eldste bror Peder var og besøkte graven en tid etterpå. Han la ned blomster fra foreldrene og søsken. Det var nok tunge stunder for mor Pauline og far Christian Pedersen å ha 3 sønner Peder, Reimoth og Petrus som seilte ute under krigen. Men Peder og Reimoth kom fra det med livet i behold. Kanskje skulle han ha valgt sin egen vei og blitt operasanger, men heldigvis så vet vi ikke hva livet vårt bringer!

Rita T. Dyrstad

Alle de 7 sønnene til Pauline og Christian Pedersen Dyrstad stilt opp etter alder.

Den yngste fra venstre Thorkild. Så Arthur-Reimoth-Andreas-PETRUS-Hermann og eldstemann Peder. Bildet tatt på Dyrstad i 1930-årene.

«Dea» på vei til kai i Havanna

SKJERNØYLØPET 2016

Løpet har opprinnelig "bare" vært et internt familie-/venne-arrangement, hvor arrangementsdato ble fastsatt omtrent dagen før. Deltakere og arrangører var folk bosatt for det meste i Stavangerområdet og i Bergen, men med sterk tilhørighet til Mandal, og som dermed også ferierer mye i Mandal om sommeren. For den ene familien, Ersland, var det også en sterk tilhørighet til Skjernøy gjennom familiehytta der. For noen av disse var denne løpeturen rundt Skjernøy noe som gikk langt tilbake i tid.

For et par år siden la vi løpet ut som et arrangement på Facebook, og dermed kom det plutselig flere andre deltakere enn de vi kjenner selv. Det synes vi var veldig kjekt, så det har vi fortsatt med. Fortsatt er det et "uoffisielt" løp, uten noen organisasjon som står bak. Det er bare oss som privatpersoner. Kari Ersland, Bjørn Arild Ersland og Karsten Ersland er foruten meg selv (Anders Jaarvik) de personene som organiserer det hele.

Sjøboden i Mandal har som sponsor stilt raust opp med både mineralvann til alle og solide premier som trekkes på startnumrene. Aldersspennet på deltakerne i år var 7 til 63 år, og det er jo en veldig god spredning. Selv om det er en ganske tøff løype med mye bakker, tror jeg at dette må være et av Norges koseligste løp. Vi har reklamert med at det er Norges sydligste løp, men vi bør muligens putte inn et «kanskje» her.

Vi har snakket om at vi kanskje må få løpet inn i mer organiserte former, markedsføre det enda mer. Det har nok potensiale til enda flere deltakere (35 stk. i år), men det får vi se på til neste år. Vi har imidlertid profesjonalisert enkelte deler av løpet gradvis. Fra hjemmesnekrede startnumre skrevet med tusj, til skikkelige opptrykkede numre, og fra veldig manuell til elektronisk basert tidtaking, og online påmelding. Premien til førstemann i mål er imidlertid fortsatt en pose Twist.

Anders Jaarvik

HESJING PÅ TORVMYRA

Det var Tom Inge med barn og barnebarn som hesja på Anne Haugen sitt jorde på Torvmyra.
Hesjestaurene lånte jeg av Eilif. De henta vi med farfar sin gamle traktor. Slåmaskinen er den gamle til
Kristian Aanonsen. Steffen Dyrstad

Skjernøy Venn-Vann-Land 2016:

En kompisgjeng på vei inn i 40 års-krisa koste seg med stisykling i Barcelonas åser. Tanken ble her født om å få til en sosial og litt fysisk morrodag på øya. Samle venner, kjente og feriegjester til en familiedag på vår flotte øy her på sydspissen.

Det ble akkurat slik vi hadde håpet, - faktisk enda bedre! Søndag morgen 31.juli er kort og lang løype ferdig skiltet og merket.

Kort løype, primært for de mellom 8 og 15år:

- Vannetappe ved stranda på lekeplassen
- Løp 2 runder rundt fotballbanen
- Sykle rundt Ytter Farestad

Ble fullført på 8 -12minutter!

Lang løype, primært for aldersgruppe 13-98 år
(vi ville ikke ekskludere noen...)

- Svømming fra Farestad til Rosnes
- Løp rundt Ystevåa
- Sykle rundt øya

Bestemann fullført hele løypa på 31:23!!

Til start fikk vi en flott gjeng av 12 unge som stilte i kort løype og en sporty gruppe av 30 unge og voksne i lang løype. En miks av folk fra områder som Skjernøy, Mandal, Vigeland, Kristiansand, Stavanger, Ålesund og sikkert flere...

Da alle var kommet i mål var det premieutdeling for jenteklasse, gutteklasse, kvinneklasse og herreklasse. Vinner av dame og herreklassen fikk første napp i SVVL sin Vandreand.

Sultne mager fikk så stilnet sin sult da de 2 store grillene var varme og de som ville kunne grille medbragt grillmat.

Vår Herre sponset oss med oppholdsvær og komfortabel konkurransetemperatur fra startskuddet gikk på kort løype og helt til grillingen var avsluttet.

Det viktigste fokuset for oss var å ha det gøy og at deltagerne skulle sitte igjen med en god opplevelse.

Det å skape ramme rundt familiearrangementer er vi supre på her ute på øya! Info på Facebook og en alltid pålogget Jungeltelegraf gav oss MASSE folk som heiet og skapte en fantastisk opplevelse for deltagerne!

Tusen takk til dere alle!

SVVL vil også gjerne takke alle som sporty stiller som løypevakter og alle som lar oss låne brygger, arealer og ellers det vi trengte!

Med sporty hilsen:

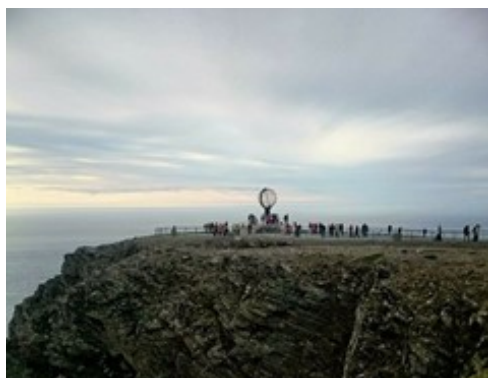
Skjernøy UW Bike

v/Rolf Christian Aalvik, Arnstein Syvertsen og Geir Norum.

NORDKAPP—LINDESNES

Cecilie Teigen, en venninne fra Stranda, og jeg valgte en litt annerledes sommerferie i år. Ettersom vi ikke klarer å la være å gjennomføre griller vi setter i hodene våre (smågale ideer utenfor komfortsonen vår, om du vil..). Vi har begge reist en del utenfor eget land, og følte det var på tide å se litt mer av det vakre landet vi kommer fra. Det å ha syklet "Norge på langs" fra Nordkapp til Lindesnes har helt klart lettet på nasjonalsamvittigheten, og den gjør at jeg gjerne skulle gjort noe liknende igjen!

Vi startet turen 4 juli med friskt mot, ivrige, fylt med spenning og reise"rus". Fløy da til Alta hvor vi tok buss fra videre til Nordkapp. Selv om det var kveld da vi ankom Nordkapp, hadde vi midnattssola på vår side, og kom oss til Honningsvåg før vi satte opp teltet (i regn, gjennomvåte og kalde). Det har vel sin sjarm det også, å pakke ned et klissvårt telt på morgenen, ta på de våte sykkelskoene og sykle videre i det kalde regnet. Neste natt ble det campinghytte. En varm dusj, god varm seng, og en kopp te/kakao har vi virkelig lært å sette pris på over sommeren.

For illusjonen min om å våkne til at sola varmet i teltduken, sykle i t-skjorte og shorts gjennom landet, med is, sole- og badepauser var ikke reell. Vi fikk kjenne norsk natur på kroppen mens vi syklet oss

sørover. Som sørlending, født og oppvokst på det blide Sørlandet, var jeg overrasket over hvor kaldt det var i nord. (Jeg kan vel legge til at jeg har flyktet fra vinteren de siste årene, og byttet den ut med 30-40 varmegrader, så to lag med ull holdt ikke mål).

MEN!! Vi hadde også disse drømmedagene, dagen vi syklet oss gjennom Namsos, var første dagen uten ull, helt fantastisk var det. På brygga i Namsos nøyte vi is og jordbær i sola.

Det tok oss 27 dager å komme til Lindesnes. 27 dager hadde vi til å oppleve vårt nydelige land.

Vi syklet oss gjennom mye flott natur, der ingen dager var like.

I nord hadde vi midnattssol, som for meg er et merkelig fenomen, og hvordan det påvirket søvnmønsteret var jo litt spennende. Men med tanke på at trafikken på E6 var rolig på kveld og nattestid, følte vi det var på sin plass å sykle en hel natt.

Vi syklet gjennom mange småplasser, hadde lange pauser på de koseligste nærbutikkene, og møtte mye hjelpsomme og hyggelige mennesker langs veien.

Senja overrasket meg virkelig. Med bratte "alpefjell" på den ene siden, og havgapet med solnedgang på den andre siden var det helt utrolig å sykle. De hadde også lagt det godt til rette for syklister der. Det var først gangen på turen vi fikk en solnedgang, og jeg merket straks at det hadde vært et savn.

Dagen etter kom vi til Andøya, og vi undret over at landskapet kunne forandre seg så drastisk på to naboøyer, for der var det helt flatt.

Videre syklet vi til den spektakulære Lofoten, og såkalt prøvde vi oss på "Lofottorsk-sangen", underveis. Deretter syklet vi langs Helgelandskysten, og videre til Trondheim.

Fra Trondheim og "hjem", prøvde vi å gi på litt mer, og ved å kvitte oss med noen kg bagasje kunne vi legge inn noen ekstra mil.

Gjennomsnittlig lå vi på 10 mil om dagen, og startet turen med rundt 15 kg bagasje hver.

Vi var flinke til å holde motivasjonen oppe, og satte oss delmål. Vi la bl.a. inn 3 hele hviledager, og noen halv-hviledager. Hviledagene besto hovedsakelig av å spise mest mulig og ikke minst gi gnagsårene i rompa en pause fra sykkelsetet.

Utrolig nok, tross vær, vind, fall og skader slo det meg aldri å skulle avslutte turen før vi var i mål.

Det var litt av en følelse å komme fram til en flott velkomstkomite, som mottok oss med flagg og champagne-dusj ved Lindesnes fyr, 30. august.

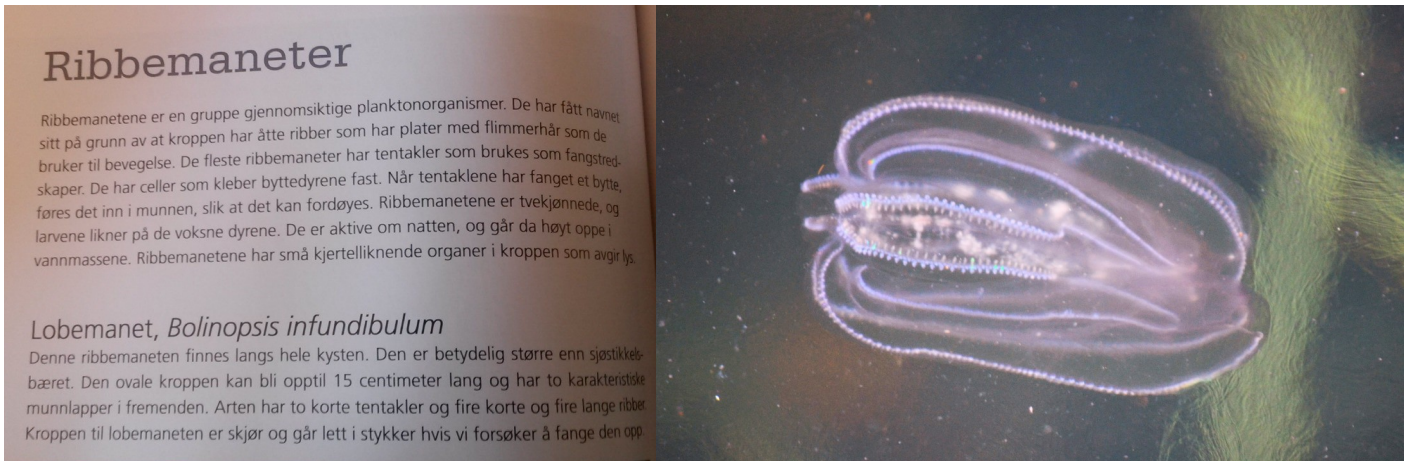
Et øyeblikk vi hadde sett for oss lenge, men samtidig var det så uvirkelig.

UVANLIG MANET?

Tok noen bilder av denne, for meg en litt uvanlig manet, men så at det var mange av de da makrellen stimte med Kråka. Disse bildene er tatt i Dyrstadvåa på Trapphåla.

Åse-Karin H. Aanensen.

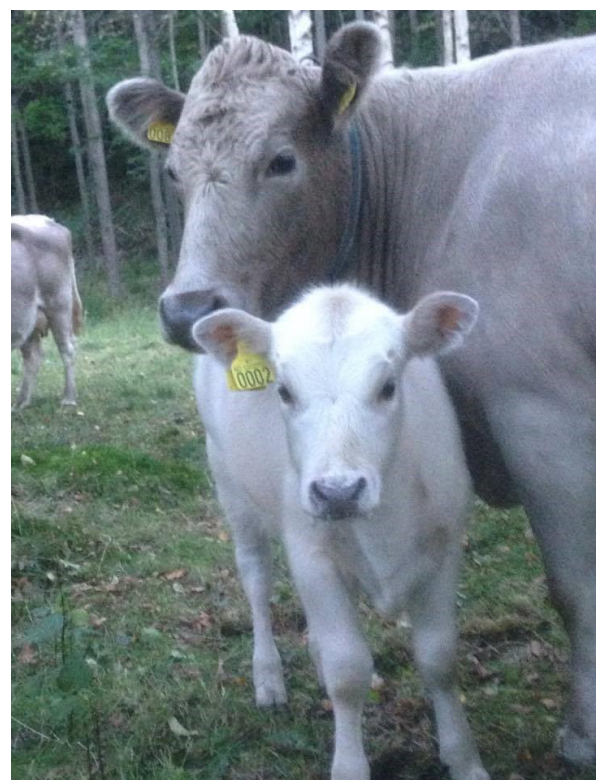
Makrellstim ved Kråka. Foto Åse Karin H. Aanensen

En nydelig livlig kalv ble født på Kringla, Ytre Farestad 22. juli. Freyja er av den gamle bevaringsverdige rasen vestlandsk fjordfe. Ho går sammen med kalven Snøhvit fra i fjor, og mødrene deres. Eies av Randi og Bjørn sammen med familien Skilnand i Homsvika.

Alt er bare vel med ku og kalv!

Bjørn Vikøyr

SOMMEREN 2016

Været denne sommeren går ikke over i historien som en feriesommer, etter sankthans har det vært beskjedne temperaturer og ustadig vær.

Det var enkelte dager i ferietiden hvor det var brukandes sommervær og en helg i juli med flott vær, stille, varmt badevann på de ytterste holmer og skjær, nesten ikke ei bukt det ikke lå en båt eller to i. Flere var ute og badet på Pysen denne helgen, og det ble tatt paltorsk (krabber) på om natten på Kråka, med greit resultat.

August har hatt enkelte dager med godt vær, og det har vært stor trafikk av båter gjennom Våa som kjører inn til Torvhåla i Ystevågen for å ligge i livda for nord-vesten. Plassen Mandal Motorbåtforening har utført mye av arbeidet med og har gjort det veldig greit for å tilrettelegge for alle (også funksjonshemmede), dette kan også benyttes om en ikke er medlem i foreningen.

September har vært ualminnelig varm med litt nord-østlig trekk (også den vinden som er så kald om vinteren) med flere dager over 23 grader, og det er jo bedre seint en aldri med litt sommervarme, også når en kommer hjem fra arbeid er det fine kvelder og nattetemperaturer på ca. 16 grader flere ganger.

Men i dag, 17.sept., ser det ut som sommerværet 2016 er over.

FRUKT, BÆR OG SOPP

Det har i år vært mye bær; kanskje da spesielt bringebær, har selv vært ute og plukket flere liter med ville bringebær, og de er veldig gode til både kaker og på brød.

Pærer, plommer, epler i hagene og også rognebær har det vært rikelig av, spennende å se om dette har innvirkning i år på vinteren som kommer.

Det som det likevel har vært mest av tror jeg, det er soppen kantarell, fra tidlig i juli og til begynnelsen av september, mange har plukket store mengder på «sine» plasser.

Eivind

HELSELAGETS HØSTFEST

Lørdag 1.oktober var det duket for Helselagets start på høstsemesteret, nemlig den årvisse høstfesten.

Damene i styret hadde stelt så flott til, og ca. 50 av de inviterte valgte å delta på festen. Liv Britt ønsket velkommen, og deretter ble det fin sang og fint gitarspill av Einar og Kjellaug Mydland, og så fortalte Hilde Halvorsen om sitt virke som misjonær i Mali. Interessant.

De deilige smørbrødene gikk ned på høykant, de gode kakene likeså. Og så ble det en god prat innimellom spising og kaffedrikking.

Ekteparet Mydland underholdt etter pausen med mer sang og musikk, samt diktlesing.

Kollekten går som vanlig på denne festen til forskning på Demens.

Liv Britt minte om tirsdagsturene, som i det siste

også har gått utenfor øya.

Turene går hver tirsdag, utenom tirsdagen det er formiddags-treff, og starter opp tirsdag 11.oktober. Møt opp ved kapellet—avgang kl. 1000.

Denne gang har vi med bilde av fint pyntede bord, og «kjøkkengjengen». Fra v.: Karen og Ella (Britas barnebarn), Anne Grete Syvertsen, Brita Tobiassen, Signe Aalvik og Bjørge Greipsland.

Janne

LYSREGULERING PÅ SKJERNØYBROA ?

Mange har vært med i diskusjonen rundt lysregulering på broa, over 56 kommentarer på Facebook viser at innbyggerne på Skjernøy har forskjellige ønsker og meninger og lysregulering.

(Skjermdump fra "Skjernøyfolket" på Facebook)

Seriøse og noen useriøse forslag til hvordan broproblemet kan løses, Jens Ørjan Dyrstad mener røyksignaler er en god idé, han har lagt merke til at noen allerede har begynt å øve på det.

(Skjermdump "Skjernøyfolket" på Facebook)

DET ER FREMDELES ELG PÅ SKJERNØY

I hvert fall kom en elg spaserende over parkeringsplassen ved Kapellet her i september. Kanskje den ville inn og høre på orgelbruset?

RYVINGEN I KUNSTENS TEGN!

Også i sommer har det vært kunstutstilling i tårnet på Ryvingen. Constance Baltuck fra Alaska ankom fyret 1. mai. Under oppholdet i vertsleiligheten fra 1. mai til 23.juni laget hun 22 malerier med motiver fra Ryvingen og havet. Mange kjøpte malerier med motiver som var karakterisert med runde former og sterk farge. Constance ble inspirert av naturen på øya og var svært takknemlig for oppholdet.

Mange besøkende la båtturen til fyret i sommer. I alt hadde Ryvingens venner 385 overnattingsdøgn. Inntektene på ca. kr. 70,000,- tilbakeføres til nyinnkjøp og vedlikehold på fyret.

Herbjørn Pedersen, leder i Ryvingens venner

Ett av Constance Baltucks malerier

Constance Baltuck i dyp konsentrasjon

VILL(?)SAULAM PÅ SKJØRINGEN

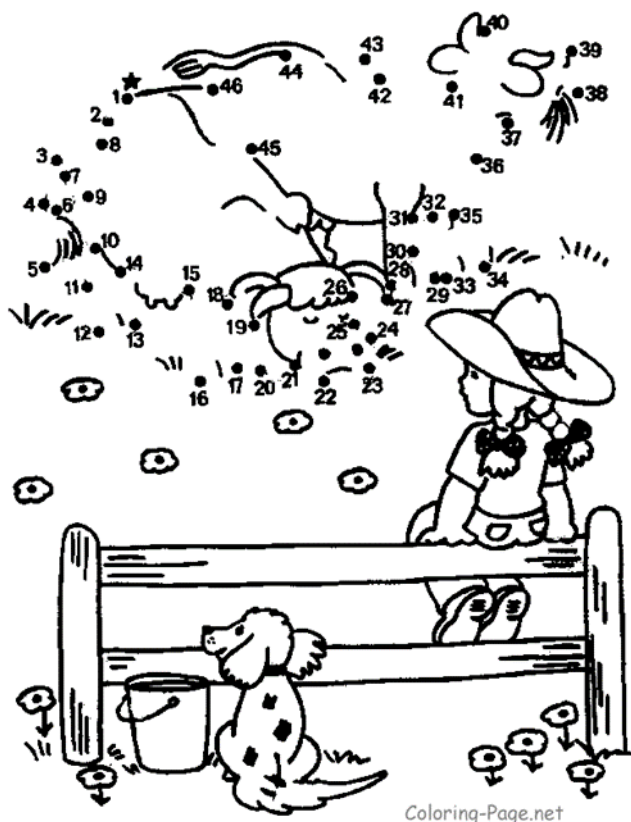
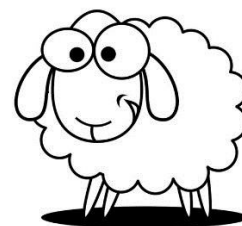

Disse såkalte «villsaulammene» møtte oss på Skjøringa 21.september. De var ikke villere enn at den ene nesten stupte oppi kurven min da jeg satte den på brygga, for å se om det var noe «å hale».

Janne

Lobbeliden

- Skjernøypostens egne barneside -

Hva er egentlig Halloween?

Halloween er en overgangsfest mellom sommer og vinter.

Et velkommen til vinteren og et farvel til sommeren.

Sommeren går i vinterdvale og fortjener en takk med ønsker om en fruktbar gjenkomst.

Altså en urgammel takksigelsesfest.

I eldre norrøn tradisjon og keltisk folketro er Halloween en nyttårsmarkering

Gåte:

Hva skjer når en hai blir berømt?

Think, think, think.

Svar: Han blir sjøstjerne

SMÅNYTT

Skjærgårdsgudstjenesten ble i år flyttet inn i kapellet grunnet regnvær. Det var aldri tvil om vi skulle være ute. Tore Smeplass var forrettende prest. Menighetene fra Mandal, Harkmark og Holum var spesielt invitert til gudstjenesten, og lille Johan Sebastian Berthelsen Nilsen ble døpt. Kirkekaffe etter gudstjenesten. Grilling utgikk av naturlige årsaker.

Flere giftemål ble inngått denne sommeren

Anne Gro Dyrstad fra Dyrstad og Torstein Rike fra Mosby giftet seg 20.juni.

Hanna Puntervold – fra Valvik og Ruben Larsen fra Mandal giftet seg 25.juni.

Siren Danell Midling Salthaug fra Mandal og Anders Dyrstad Solvang fra Dyrstad giftet seg 6 august.

Susanne Marie Berge fra Ytre Farestad og Thomas Bråtveit fra Mandal giftet seg 20.august.

Vi gratulerer på det hjerteligste.

Vi minner om Knabenturen 2017 som blir arrangert i vinterferiehelgen 24.—26.februar. Et veldig positivt tiltak som sveiser store og små sammen.

Vår kjære medarbeider gjennom mange år, Hanne Arntsen, har meddelt at hun slutter i redaksjonen blant annet på grunn av skifte av jobb med nye utfordringer.

Vi vil takke Hanne for et utmerket og særdeles hyggelig samarbeid. Skulle hun føle for å komme tilbake en gang, er hun hjertelig velkommen.

Hanne har vært eneste representant i redaksjonen fra østre del av øya, det vi si Berge, Farestad og Rosnes, så vi er ute etter hennes etterfølger herfra. Men lett er det ikke, «alle» er opptatt med andre aktiviteter.

Økt flytrafikk over øya

Årsaken til økt og lavtflygende transportfly av typen Hercules de siste ukene (spesielt om kveldene) er en større militær internasjonal øvelse som foregår i området. Det har også vært økt aktivitet av u-båter og større marinefartøy utenfor øya.

Norge er ikke delaktig med mannskaper i vesentlig grad.

Oddvar Jensen, som bor på Berge, er med i årets utgave av «Farmen» på TV2, Farmen er et program som har pågått siden 2004, og handlingen er lagt til 100 år tilbake i tid. Programmet starter i år opp 3. oktober og det er flotte premier til vinneren.

Det er ei venninne som har meldt på Oddvar, og han sier selv at han forventer å møte mange hyggelige folk og lære nye ting. Han sier videre at han skal takle å være litt sulten, men at han muligens vil få litt hjemlengsel til øya og kunne se sjøen i horisonten.

Skjernøyposten ønsker lykke til, og er spent på om det plutselig står en splitter ny bil på «Sjåheim».

UTLEIE MED KOMPLIKASJONER

Det er litt nifst når en blir våknet midt på natta av folk som går rundt huset ditt, banker på vinduer, ringer på døra og tydeligvis vil inn i ditt hus. Dette skjedde nemlig her på Skjernøy ei natt her i september. Det viste seg at det var tyskere som ikke kunne finne det huset de hadde avtalt med utleier å leie. Men etter hvert så ordnet det seg, de fant rette hus. Neste dag kom de ubudne gjester med vin og trekkspillmusikk til vedkommende som de hadde skremt opp, et lite plaster på såret!

DØDSFALL:

Are-Bjørn Ovanger fra Saltvolla døde 19.juni, 72 år gammel.

Tove Berit Øgaard Jenssen fra Kapellheia døde 16.juli, 76 år gammel.

Anna Pedersen fra Valvika døde 2.september, 93 år gammel.

Vi lyser fred over deres minne.

SKJERNØYMARSJEN

Skjernøymarsjen var søndag 14/8. Ca. 76 gikk marsjen, som i år gikk for 41. gang. Det var godt vær, men litt feil for noen folk når det ble samme helg som Skalldyrfestivalen. Neste år, antagelig helga etter Skalldyrfestivalen!! Overskuddet ble på kr 269.- som går til Skjernøy Vel.

Anders D. Solvang

TRXD KONSERT – Skalldyrfestivalen

Truls Dyrstad, 21 år fra Skjernøy, mener TRXD-konserten under Skalldyrfestivalen, er noe av det beste han har gjort noen gang. Helt fantastisk å spille her! Mandal fikk en forsmak på ”Down with the river, som nå slippes ut”. En annen låt kalt ”Wherever you go”, den har blitt spilt på Spotify én million ganger! Og det er veldig sjeldent av et norsk band å oppnå så mange spillinger. Så dette lover godt for bandet som kaller seg TRXD. Truls sier at ”Jeg var ferdig med ingeniørutdanningen min nå i vår, men den blir lagt på hylla, for å si det sånn. Nå er det musikk hele veien”! Vi sier lykke til!

SKOLESTART

Det har vært skolestart, og den vi har fått informasjon fra er Gunhild Strømberg, som forteller at hennes datter Karoline begynte i 1.klasse på Oasen skole Mandal. Lykke til med skolegangen, Karoline.

Vi har tidligere hørt at Siland stjeler barn fra sine artsfrender, og torsdag 30.juni fikk vi av selvsyn erfare at det er helt sant. Ikke mindre enn 32 unger kom denne silanda inn på bukta i Juviga med. Ei havmåke satt på toppen av Juvikodden og nærmest slikket seg om nebbet da den fikk se alt «lørtdagsgodt» som kom inn rett mot den....

VI BLAR I ARKIVET

Skjernøyposten nr.3 1979 – sommernummeret.

Dette sto å lese under smånytt fra øya:

NYE HUS PÅ ØYA.

En del nye hus er under oppføring på øya. Det er Arne Kristian Pedersen som bygger, til venstre just når en kommer over Skjernøybroa. Reidar Hagen bygger på Stemmyra på Dyrstad. Og så er det Sigurd Ålvik som bygger på farsgården i Valvik. Torvald Abrahamsen har søkt om å bygge på Tvertåkeren i Valvik, også på farsgården.

SKØYTEKJØP

Vår redaktør, Sigurd Ålvik er blitt skipsreder. Han og en arbeidskamerat har kjøpt en 50 fots skøyte for en billig penge. Hva de skal med den, ja, det vil tiden vise. Kanskje bygges om til turistbåt, eller selges, hvis budet blir høyt nok. Skøyta ligger innenfor moloen på Dyrstad, så gi bud!

SKOLEBARN 1973

5 Skjernøybarn begynte på Ime skole den 21. august i år. Nemlig Ellinor Winje – Dyrstad, Jan Harald Syvertsen – Ytre Farestad - og hele tre stykker på Rosnes, Berit Jacobsen, Jørn Vågsvoll og Kai Steinar Karlsen. Det skal etter sigende ikke ha hendt siden 1920, da Nancy, Hildur og Betsy begynte.

SOMMER

En fin sommer er forbi, med mange nydelige dager og lange sommer kvelder. Riktig Sørlandssommer av beste merke. Turiststrømmen til øya har i år vært større enn på lenge. Det har vært køer av biler på veiene av alle slags nasjoner.

BILDE FRA SVUNNEN TID

Skjernøyfolk treffes før eller etter gudstjeneste i Tjosdalsbukta, eller i bunnen av Kapellbakken, som vi sier i dag. Ca.1920-30-tallet. Legg merke til den skrinne bebyggelsen. Huset til fam. Jenssen er ikke bygget. Den bygningen vi ser er Farestads første skolebygning og uthuset, oppført i 1878. Da Farestad nye skolehus (i dag Grendehuset) sto ferdig i 1927 ble den gamle skolebygningen flyttet opp til Gjervollstad i Holum. Der står den fremdeles.

Hummerfisket startet i dag, lørdag 1.oktober, og vi kunne vel ikke fått en finere dag å starte det populære fisket på.

Her er Evert på vei ut med de første teinene, like før klokken åtte.

Vi ønsker våre
lesere en flott
høst, og
skitt fiske

